

РЕШЕНИЕ

№ 9787

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11146** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалбата на „СТАР ПОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. В. против решение № 289/25.09.2025 г. на Комисията за регулиране на съобщенията в частта му, с която е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление за вх. №16-00-15/28.08.2025 г. Релевирани са основанията за оспорване по чл. 146, т.4 от АПК. Оспорват се мотивите, че поисканата информация попада в обхвата на понятието „търговска тайна“ по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна и § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията, като предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция. Обосновават се съображения, че търсената информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като се касае за информация, свързана с дейността на „Български пощи“ ЕАД, което предопределя прозрачност и достъпност на тази информация, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Счита също, че е налице надделяващ обществен интерес, тъй като „Български пощи“ ЕАД е търговско дружество, но държавата е едноличен собственик на капитала му, като в Закона за държавния бюджет на РБ за съответната година за дружеството се предвиждат средства, отпускани като компенсация от държавния бюджет. Доколкото се касае за публични средства, данните за разходването им неминуемо представляват обществен интерес. По съображения, подробно мотивирани в жалбата, се иска отмяна на решението в частта, в която е отказан достъп до поисканата информация, като ответникът бъде задължен да издаде решение, с което да я предостави. Заявява искане за присъждане на разноски.

Ответната страна - Комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуалните си

представители оспорва жалбата като неоснователна. Излагат съображения, че със заявления за достъп до конкретната информация оспорватият цели постигането на резултат, различен от обективизираната в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ цел. Подробни съображения в тази насока излагат и в депозираните по делото писмени бележки. Молят за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

В Комисията за регулиране на съобщенията е постъпило заявление за достъп до обществена информация с вх. № 16-00-15/28.08.2025 г., подадено от „СТАР ПОСТ“ ООД. Със заявлението се иска достъп до следната информация:

1. Копие от писмо № 11-01-38/20.08.2024 г. заедно с приложения към него от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, приложение към Решение № 294/24.10.2024 г.;
2. Копие от писмо № 11-01-38-2/20.08.2024 г. заедно с приложения към него от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, приложение към Решение № 294/24.10.2024 г.;
3. Копие от Решение № 294/24.10.2024 г. на КРС и приложенията към него.

Със заявлението е поискано предоставянето на копия на материален носител или копия, предоставени по електронен път на имейл адрес или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

С писмо с изх. № 16-00-15-1/29.08.2025 г. Комисията за регулиране на съобщенията, на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, е предоставила на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД 7-дневен срок от получаване на съобщението да изрази изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на копия от писма с вх. № 11-01-38/20.08.2024 г. и №11-01-38-2/20.08.2024 г.

В отговор, в КРС, е получено писмо вх. № 16-00-15-2/04.09.2025 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, в което се посочва, че писма с вх. № 11-01-38/20.08.2024 г. и №11-01-38-2/20.08.2024 г. представляват икономическа обосновка с предложение за нови цени на универсална пощенска услуга, предоставяна от дружеството, като в тази връзка е отправена молба цялата предоставена информация да се третира като търговска тайна и да не бъде предоставяна на трети страни. Пояснено е, че документите съдържат оперативна информация и конкретни финансови показатели за цялата дейност на оператора, както и информация за цени на въздушен транспорт на авиокомпаниите и крайни такси на доставящите пощенски администрации.

Преписката е разгледана на проведеното на 25.09.2025 г. редовно заседание на КРС, като с решение по протокол № 37 от същата дата членовете на КРС единодушно са приели решение, с което да се предостави частичен достъп до информацията, поискана със заявление с вх. №16-00-15/28.08.2025 г.

Въз основа на това е издадено оспореното в настоящото съдебно производство решение, с което е предоставен частичен достъп до поисканата обществена информация. Отказ е постановен по отношение на информацията съдържаща се в цитираните в заявлението писма на „Български пощи“ ЕАД. Същият е мотивиран от правна страна с нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 и ал. 2 във връзка с чл. 17, ал. 2 и ал. 3 от ЗДОИ. От фактическа страна отказът е мотивиран с изрично изразеното несъгласие от страна на „Български пощи“ ЕАД за предоставяне на информацията, съдържаща се в писма вх. № 11-01-38/20.08.2024 г. и №11-01-38-2/20.08.2024 г. и липсата на надделяващ обществен интерес. Посочено е, че информацията представлява търговска тайна, като предоставянето ѝ ще осигури предимство на заявителя пред своя конкурент при участието в процедури по възлагане на обществени поръчки за предоставяне на пощенски услуги и при предоставяне на УПУ, тъй като търговците оперират на един и същи пазар, с което ще бъде

засегната конкурентноспособността на предприятието - притежател на търговската тайна, респ. ще доведе до нелоялна конкуренция. Според КРС, исканата, информация по отношение на писмата не попада в хипотезите и на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и поради това в случая не е налице надделяващ обществен интерес.

С писмо с изх. №16-0-15-3 от 30.09.2025 г. решението е изпратено на оспорващия, като по делото липсват данни кога е получено от него. Жалбата е подадена чрез административния орган на 21.10.2025 г. и е заведена в системата с вх. №09-00-236/21.10.2025 г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация. Жалбата е депозирана в законоустановения срок, доколкото по делото не са налице доказателства за датата на съобщаване на оспорения акт на неговия адрес, представянето на които доказателства е в тежест на ответника. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, като съгласно ал. 2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, доколкото КРС, като държавен орган, е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

При издаване на решението е спазена законовата форма и съдържание, съгласно чл. 34 от ЗДОИ във връзка с чл. 59 от АПК. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание. Ответникът се е произнесъл по депозирано заявление, регистрирано по надлежния ред, в сроковете и по реда, предвидени в ЗДОИ.

Правилно е приложен и материалният закон.

Правото да се търси и получава информация, прогласено с чл. 41 ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи, както и органите на местното самоуправление да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Съгласно определението на чл. 2 ал. 1 от закона, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Информацията следва да отговаря на тези две условия едновременно, за да се определи като обществена. Под „обществен живот“ се разбира живота на обществото като група хора. За второто условие е от значение да се отбележи, че за да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би отговаряла на изискването да способства за постигане на посочената от закона специална цел. Под обществен интерес следва да се разбира интересът на обществото да защитава и отстоява своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Правото на достъп до обществена информация е началната фаза и следва да предпоставя тази защита. Целта на ЗДОИ е да създаде условия за прозрачни и видими за обществото действията и решенията на задължените субекти,

като по този начин обществото следи отблизо и оценява тяхната работа.

Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дефинирани видовете обществена информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл.10/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ или по реда на ЗДОИ /чл.12/, а достъпът до служебна обществена информация е свободен, като може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/, както и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи /чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ/. Същевременно, ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация, а и достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

В случая, несъмнено търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, доколкото е свързана с осъществяване на законово регламентираната на КРС регулаторна функция. Информацията обаче няма самостоятелно значение. Тя е свързана с оперативната подготовка на издаваните от регулатора актове.

С разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал възможните допустими основания за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато: 1/. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13 ал. 2; 2/. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3/. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Дори при наличие на тези основания за отказ, разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ предвижда, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Анализът на разпоредбата показва, че не е допустим отказ в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§1 т.6 от ДР на ЗДОИ/, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в §1 т.5 от ДР на ЗДОИ.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗДОИ, информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3 от закона, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Легалната дефиниция на понятието „търговска тайна“ е посочена в разпоредбата на чл. от Закона за защита на търговската тайна, съгласно която търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания: 1.

Представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация; 2. Има търговска стойност поради тайния си характер; 3. По отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията. Тази дефиниция е възпроизведена и в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Директива (ЕС) 2016/943 на ЕП и на Съвета от 08.06.2016 г. (относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Легалната дефиниция е допълнена и в § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията, според която производствена или търговска тайна са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки.

Безспорно исканата от „СТАР ПОСТ“ ООД информация съдържа търговска тайна на „Български пощи“ ЕАД. Както вече бе посочено съдържанието на писма вх. № 11-01-38/20.08.2024 г. и №11-01-38-2/20.08.2024 г. се отнася до оперативна информация и информация за конкретни финансови показатели за цялата технология на дейността на задължения пощенски оператор.

Следователно, както е посочено изрично в писмото на „Български пощи“ ЕАД по същността информацията представлява търговска тайна и има търговска стойност по смисъла на Закона за защита на търговската тайна и Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Съгласно Съображение 14 от посочената Директива, информацията има търговска стойност, когато разкриването ѝ може евентуално да навреди на интересите на законно контролиращото информацията лице, като урони неговия научно-технически потенциал, стопански или финансови интереси, стратегически позиции или конкурентоспособност.

"Български пощи" ЕАД е търговско дружество със собственик на капитала държавата, на което по силата на Закона за пощенските услуги е възложено извършването на универсална пощенска услуга по смисъла на чл. 32 от ЗПУ.

От своя страна „СТАР ПОСТ“ ООД притежава лиценз за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга, а именно: приемане, пренасяне и доставяне на вътрешни и международни пощенски пратки и колетни и разрешение за извършване на неуниверсални пощенски услуги.

Следователно, „СТАР ПОСТ“ ООД осъществява дейност на същия пазар като „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД и е негов пряк конкурент. В случай, че на заявителя се предостави информация от критично значение за „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, която е търговска тайна и/или ноу-хау за него, това би довело до нелоялна конкуренция и неоправдано конкурентно предимство за „СТАР ПОСТ“ ООД.

В настоящия случай, ако бъде предоставен достъп до исканата информация, „СТАР ПОСТ“ ООД ще разполага с предимство пред своя конкурент, тъй като двете дружества оперират на един и същи пазар и вземат участие в едни и същи процедури по възлагане на обществени поръчки за предоставяне на пощенски услуги, с което ще бъде засегната конкурентно способността на пощенския оператор-притежател на търговската тайна, респективно обосновано ще доведе до конкурентно предимство за „СТАР ПОСТ“ ООД.

Съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация, не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Задължение на органа е да извърши преценка за наличието на такъв интерес, като в случая такава преценка е направена. Споделими са доводите на задължения по закон

субект, не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на законовото определение, защото чрез исканата информация не се цели разкриване на корупция, злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на КРС, а придобиване на търговска тайна на трето лице, което е пряк конкурент на заявителя и информацията пряко засяга дейността, в която двамата оператори се конкурират. Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата, което налага нейното отхвърляне

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 102.26 евро (200 лева).

Предвид изложеното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 56^{-ти} състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТАР ПОСТ“ ООД срещу решение № 289/25.09.2025 г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, в частта, в което му е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 16-00-15/28.08.2025 г.

ОСЪЖДА „СТАР ПОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. В. да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията разноски по делото в размер на 102,26 евро.

Решението е окончателно на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

СЪДИЯ: